

Santiago de Chile: en skola – en delad förhoppning

I en fattig förstad till Santiago de Chile gör Almendralyrkesskolan att 680 elever kan ta en examen som underlättar för dem att komma in på arbetsmarknaden. ”Vi vill i varje elev inpränta anständighet och de grundläggande hedersbegreppen”, säger skolans rektor.

2004-03-23

Invånarna i La Pintana, en förstad till Santiago de Chile som liksom så många andra delar det faktum att de tillhör de mest behövande i samhället, är i stort behov av att man hjälper dem att känna sig motiverade och hoppfulla för att kunna se framtiden an med optimism. "Colegio Almendral" ger 680 elever denna möjlighet genom att de här kan avlägga examen i hälsolära. Med ett examensintyg i handen kan de sedan söka arbete på sjukhus, privatkliniker eller olika läkarmottagningar i landet.

Utbildningsperspektivet i denna chilenska förstad är annars allt annat än hoppgivande. År 1995 lyckades bara 23 av 100 barn som började skolan att klara grundskolan. Några av anledningarna till att ungdomarna har svårt att avsluta sin skolutbildning är det utbredda drogmissbruket, alkoholism och att man ofta kommer från splittrade

familjer samt det överallt rådande armodet.

Colegio Almendral ville tränga in i denna miljö i syfte att förändra den. Initiativtagarna hade uppsatt som mål för sig att bidra till den helgjutna utbildningen av eleverna, och för att uppnå det målet insåg man att det var absolut nödvändigt att barnens upplärning gick hand i hand med föräldrarnas. Därför ber man alltid föräldrarna att vara sina barns främsta lärare. ”Vi som arbetar i Almendral-skolan anser att det är mycket viktigt att vi arbetar tillsammans med föräldrarna”, säger María Teresa Trabol, skolans rektor. Många föräldrar har antagit utmaningen och har insett att de har en oundgänglig roll att spela i utbildningen av sina barn. ”Vi föräldrar bör göra allt vad vi kan för att stödja våra barn i deras skolarbete”, förklarar María Angélica

Albornoz, mor till Natalia, en elev i sjunde klassen.

“Frukterna av utbildningen som barnen delar med föräldrarna har inte låtit vänta på sig”, säger rektorn. Hon syftar på de goda resultaten som hennes elever uppnått på de nationella proven. År 2002 placerade sig skolan över medeltalet i landet, bl.a. när det gällde språk och matematik.

“Handledarna mycket av oss”, säger Natalia. ”De ber oss att alltid läsa läxorna, studera flitigt och att inte vänta till morgondagen med dagens uppgifter. Det är mycket bra för det är troligen det som gör att det går framåt med studierna och att vi förkovrar oss.”

I Almendral uppmuntrar man inte bara till studier utan också till att utveckla elvernas intressen på andra områden: man organiserar aktiviteter i läsning av skönlitteratur,

musik, konst, hembygds-kunskap, teater, ballet och mycket annat.

”Varför vi anordnar dessa aktiviteter i andra ämnen än de rena skolämnena beror på vår fasta övertygelse att barn kan lära sig nästan vad som helst”, försäkrar Emilia Ferrera, lärare och medlem av skolans styrelse.

Hur uppstod Almendral?

År 1997 gjorde Javier Echevarría, prelat av Opus Dei, en pastoral resa till Chile och uppmanade de styrande i Necedal-stiftelsen, som redan drev en skola för pojkar, att starta ännu en för flickor. Det kom ekonomisk hjälp från en familj och tack vare den kunde man i september 1998 inköpa en tomt för att där uppföra en skola och sex månader sedan öppnade Almendral-skolan portarna för sina första 140 elever i första till fjärde grundskoleåren. För närvarande har

Almendral 680 elever i åtta grundskoleklasser och ”dagis”.

Målet sattes högt från början och var att ge barnen undervisning med kvalitet, både vad gäller själva skolämnena och vad gäller danandet av karaktären. För, som María Angélica säger: “viktigare än allt annat är att de blir bra människor”.

Bildandet av barnens karaktär bygger på de kristna principerna så som den Katolska Kyrkans läroämbete lär ut dem. Almendrals initiativtagare anser att det under de historiska omständigheterna vi nu lever i ”är nödvändigt att se till den fullständiga bilden av människan som respekterar alla dimensioner av hennes varelse och som låter drifter och instinkter underordnas de inre andliga värdena” (Johannes Paulus II, ”*Centesimus annus*”, nr 36).

”Därför vill vi få varje elev att lära sig att vara hoppfulla och lära dem

andra dygder som hederlighet och anständighet”, förklarar rektorn, ”som alltid måste gå i par med glädjen, för som den helige Josemaría lärde oss, så levs den äkta dygden inte på ett trist och intetsälgande sätt utan i älskvärd glädje”.

Om du vill få mera information eller hjälpa ”Fundación de Educación Nocedal” ekonomiskt, kan du vända dig till:

Asociación de Amigos de la
Fundación Nocedal

Adress:

Apoquindo 4057

Las Condes - Santiago de Chile

Chile

E-post: contactenos@nocedal.cl

Tfn: 56 - 2- 207 9859

María Paz Montero / María Angélica Toledo

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
santiago-de-chile-en-skola-en-delad-
forhoppning/](https://opusdei.org/sv-se/article/santiago-de-chile-en-skola-en-delad-forhoppning/) (2026-03-05)